

Patriarhul Bartolomeu s-a comportat extrem de inconsecvent

Protopresbiterul Ioann C. Diotis, teolog, eseist, scriitor și editor (pentru activitatea sa multilaterală a fost premiat de Academia de Științe din Atena)

Cu o ostilitate fără precedent, Patriarhul Ecumenic Bartolomeu a atacat Biserica Ortodoxă Rusă, care reprezintă aproape jumătate din lumea ortodoxă. Un astfel de comportament al Patriarhului este inconsecvent. Iată câteva „revărsări” relevante ale inimii patriarhale, așa cum au fost publicate pe 2 februarie 2023 de portalul “Chivotului Ortodoxiei”:

„Biserica Rusă, care nu are o conștiință bisericească sănătoasă, și nu autocefalia ucraineană, a adâncit decalajul dintre ucraineni și ruși.”

Acest Patriarh însuși este cel care este lipsit de conștiința bisericii ortodoxe. Până la urmă, el a fost cel care, prin invazia sa necanonică a unei jurisdicții bisericești străine aparținând Patriarhiei Moscovei, a agravat schisma bisericească din Ucraina. El a fost cel care a acordat falsă autocefalie falsei biserici personale pe care el însuși a înființat-o la Kiev, formată din schismatici, excomunicați, oameni autosfințiți, lipsiți de cin preoțesc și persoane anatematizate, conduse de falsul episcop primat Epifanie. A încercat să înșele toți capii Bisericilor, întreaga comunitate ortodoxă, susținând că din punct de vedere al eclesiologiei i-a restaurat pe toți cei pe care Patriarhia Moscovei i-a supus muștrărilor canonice. În calitate de jurnalist, i-am cerut Patriarhului să facă publică procedura de rehirotonire a persoanelor decăzute din rangul bisericesc, dar răspunsul lui a fost tăcerea, care a acoperit goliciunea sa totală din punct de vedere eclesiologic. Și din nou Patriarhul se confruntă cu provocarea pentru că pur și simplu este nevoit să o facă. Această cerință este cu adevărat universală, este o cerință a întregii pletitudini ortodoxe.

Mă voi opri asupra acestei chestiuni, deoarece este esențială și fundamentală. Problema ucraineană continuă să chinuie unitatea întregii ortodoxii din cauza apariției schismelor. Singurul care poartă răspunderea pentru această situație tristă bisericească este Patriarhul Ecumenic Bartolomeu.

Atenție, dragi cititori, atenție și atenție din nou! Patriarhul se respinge clar pe sine însuși.

Același Patriarh a convocat Întâlnirea Întâistătătorilor tuturor Bisericilor Ortodoxe autocefale din Chambésy, lângă Geneva (21-27 ianuarie 2016). Editura „Diaconia Apostolică” a Bisericii Ortodoxe a Eladei a publicat un volum de mai multe pagini frumos conceput (542 p.) care conține procesele-verbale și toate documentele relevante ale acestei Adunări solemne intitulat „Adunarea Întâistătătorilor Preasfintei Biserici Ortodoxe Autocefale” (ediția I octombrie 2021) .

Ascultați, ascultați, ascultați! Pe parcursul a numeroase dialoguri și discuții ample de-a lungul celor șapte zile ale acestei Adunări, Patriarhul Bartolomeu, printre altele, a declarat direct, fără echivoc și clar: 1) „Unitatea Bisericii trebuie să se manifeste în raport cu cei din afară, nu numai în cuvinte, dar și în fapte” (p. 62). 2) „Asigur oficial că Preasfânta Biserică a Constantinopolului nu are nicio intenție să întreprindă niciun fel de acțiune legată de viața bisericească din Ucraina, mai ales în ceea ce privește legalizarea schismei și acordarea autocefaliei” (p. 150). 3) „Toți cei prezenți aici îl recunoaștem pe episcopul Onufrie ca singurul mitropolit canonic al Kievului” (p. 71). 4) „În fața sfintei adunări, repet că ori de câte ori episcopii Patriarhiei Ecumenice vin în Ucraina, ei fac în primul rând o vizită mitropolitului de Kiev, Preasfințitul Onufrie” (p. 151). 5) „Filaret este un schismatic. Am dat instrucțiuni clare clerului ucrainean din diaspora aflată sub jurisdicția Patriarhiei Ecumenice, astfel încât, pe când se află la Kiev, să se abțină de la orice comuniune în taine și de la slujirea în comun cu schismaticii” (p. 77-78). 6) „Credem că relațiile fraterne dintre Bisericile din Constantinopol și Moscova sunt o binecuvântare prețioasă” (p. 78). „Nu există nicio îndoială în privința drepturilor canonice ale Sfintei Biserici Ruse din Ucraina” (p. 77). 8) „Preasfânta Biserică din Constantinopol nu intenționează în niciun fel să se amestece în treburile interne ale Bisericilor autocefale, acționând întotdeauna la cererea exprimată de Biserica în cauză” (p. 77). 9) „Patriarhul Ecumenic se ocupă de rezolvarea problemelor folosind metodele adecvate prevăzute de regulile canonice” (p. 77). 10) „Îmi propun să luăm o decizie comună cu Biserica frățească Rusă pentru a ajuta la vindecarea schismei bisericești din Ucraina” (p. 155). 11) Toți participanții la această Întâlnire, împreună cu Patriarhul Bartolomeu, sunt de acord și recunosc că Biserica Ortodoxă Ucraineană se află în jurisdicția ecleziastică a Patriarhiei Moscovei.

Groaznic! Groaznic! Groaznic! Patriarhul Bartolomeu, care și-a acordat în mod arbitrar o falsă autocefalie falsei sale biserici din Kiev, a răsturnat tot ceea ce a declarat la Întâlnirea Întâistătorilor, invadând jurisdicția bisericii altcuiva, aflate în subordinea Patriarhiei Moscovei, săvârșind cea mai gravă crimă canonică. Biserica Ucraineană canonică condusă de mitropolitul Onufrie nu a cerut autocefalie. Patriarhul Bartolomeu a mai săvârșit o altă infracțiune canonică foarte specifică, plasând în același loc un al doilea episcop (falsul episcop Epifanie) – lucru absolut interzis de sfintele canoane. Acest comportament al Patriarhului se distinge prin inconsecvență.

Întrucât prima calomnie a Patriarhului Bartolomeu împotriva Bisericii Ruse a necesitat o respingere atât de lungă, în continuare ne vom limita la a cita doar „revărsările” ofensatoare ale inimii patriarhale:

„Moscova încearcă să răstoarne ordinea bisericească”; „Biserica Rusă creează tensiune în relațiile ortodoxe”; „Biserica Rusă are ambiții papale”; „Moscova nu recunoaște dreptul ucrainenilor la o Biserică autocefală, pentru că vrea să-i asuprească cu brutalitate, vrea să transforme Ortodoxia într-o confederație a Bisericilor, ca să aibă ultimul cuvânt”; „Moscova are o mentalitate hegemonică arogantă”; „Biserica Rusă se străduiește cu hotărâre să-și omoare propria mamă”; „Biserica Rusă trebuie să ceară iertare pentru necazurile pe care le-a cauzat Ortodoxiei”.

Acest set de jigniri din partea Patriarhului este de nesuportat. Intră în contrast și contradicție teribil de mult cu ceea ce a afirmat Patriarhul Bartolomeu la Întâlnirea Întâistătorilor. El nu a fost provocat în niciun fel. A fost primul care a început cu fărădelegile, unit cu America înrobite de francmasoni în lupta cu Rusia ortodoxă.

După o atât de înfricoșătoare auto-contrazicere și dureroasă batjocură de sine, Patriarhul Bartolomeu nu mai poate impune respect ca persoană publică. De acum înainte, el este o persoană care nu merită încredere deplină.

O sursă: <https://mospat.ru/ro/authors-analytics/91178/>